

EGON HOSTOVSKÝ – DOBROČINNÝ VEČÍREK

Hostovský psal román v době svého pobytu v USA, a tak se zde promítají jeho pocity, které zažíval, když žil tak daleko od své vlasti. Jsou to pocity osamělosti, neporozumění i strachu, které zažívají lidé, kteří musí z jakýchkoliv důvodů opustit svou zem.

V příběhu nemůžeme vyzvednout jen jednu hlavní postavu, ale všechny osoby v románu mají svou úlohu. Jde o dílo s kolektivním hrdinou, což je u Hostovského poměrně častým jevem. Přestože máme málo času hrdiny poznat, lehce si o nich uděláme obrázek díky odbočkám do jejich minulosti i prostřednictvím jejich myšlenek.

Děj se odehrává během jednoho večera v newyorském hotelu Atlanta, kde probíhá dobročinný večírek ve prospěch evropských politických emigrantů. Schází se tu nesourodá společnost, kterou spojuje jejich emigrantský osud. Na začátku osamocené postavy nebo jednotlivé skupinky, prožívající svůj vlastní příběh, se v průběhu románu proplétají a vytvoří tak jakousi uzavřenou společnost hrdinů, kterým večírek propojí osudy. Uzavřenost společnosti, jejich odlišení od běžných občanů Ameriky, je podpořena i vnější kulisou. Venku bouří větrná smršť a izoluje společnost večírku od okolního světa.

Děj románu postupně graduje. Nevinné rozhovory nabývají na intenzitě. Neupřímná a dusná atmosféra podporuje směřování k neodvratné tragédii.

Dobročinný večírek je zde zobrazován jako akce, kde je na první pohled vše nazdobené a luxusní, významní hosté s dobrými mravy a vychováním. Na druhý pohled si však čtenář nemůže nevšimnout, že ona luxusnost a pompéznost není pravá. Lidé se nudí, hledají pokleslou zábavu... Vyplouvají na povrch nenávistné vztahy mezi hrdiny, žárlivost, pocity zbytečnosti a zklamání.

Přívlastek dobročinný v názvu večírku dostává i jiné zabarvení. Nejde jen o peníze, které se vydělaly, ale i o okolní dobročinné situace. Např. osobitý styl Oskara Wunderlicha, kterým dodá odvalu Barbaře Greenové, která tak po několika letech v sobě najde sílu vzdorovat své podnájemnici Editě, která ji vydírá a využívá. Nebo útlocitnost paní Greenové, která nesnese křivdu a snaží se dopomoci mladé zpěvačce Alžbětě, aby mohla na večírku zpívat. A konečně můžeme sem počítat i případ milostného čtyřúhelníku, který i když to zní morbidně, byl nakonec také vyřešen ke vši spokojenosti.